

מ"י 26152/12/21 - מדינת ישראל נגד ליאור סויסה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 26152-12-21 מדינת ישראל נ' סויסה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט טל ענר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
החשוד	ליאור סויסה

החלטה

1. בפניי בקשה לחילוט ערבויות.
2. החשוד שוחרר ביום 13.12.2021 בתנאים. להבטחת תנאי השחרור נחתמה ערבות עצמית בסך 250,000 ₪, שתי ערבויות צד ג' בסך 100,000 ₪ כל אחת וכן הופקד סך של 150,000 ₪.
3. לטענת המבקשת החשוד הפר את תנאי השחרור בכך שיצר קשר עם מעורבים בפרשה, ואף פעל באופן אקטיבי לשיבוש הליכי החקירה בעניינו ובכך הפר את התנאי המנדטורי הקבוע בסעיף 48(א) לחוק המעצרים ("שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט"). הקשר שיצר החשוד עם מעורבים וניסיונות השיבוש בהם נקט לכאורה מפורטים בחלק ג' לבקשה. נוכח ההפרות הבוטות התבקש חילוט מלוא הערבויות האישיות וכן מחצית מערבויות צד ג'.
4. החשוד מתנגד לבקשה. לטענתו הבקשה קנטרנית ונעדרת בסיס עובדתי ומשפטי. החשוד מציין כי חלק מן ההפרות הנטענות בוצעו על ידי אחרים ולא על ידי החשוד. החשוד מוסיף וטוען כי תנאי לחילוט הוא ראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור וכי המבקשת לא עמדה בנטל הוכחת ההפרות הנטענות. עוד נטען כי החלטת השחרור אסרה על החשוד ליצור קשר עם מעורבים על פי רשימה שתמציא לו היחידה החוקרת, וזו לא המציאה לו רשימה כנדרש. על כן - כך החשוד - "אין אפשרות להפר דבר שהחשוד לא התחייב לו מפורשות", ואין עילה לחילוט הערבות כל עוד לא הופר תנאי שנמנה במפורש בין תנאי השחרור.

5. קיימתי דיון במעמד הצדדים וקיבלתי לעיוני ראיות מתוך תיק החקירה. בדיון חזרו הצדדים על טענותיהם וכן

התייצבו הערבים וניתנה להם הזדמנות להגיב לבקשה.

דין

6. סעיף 51(א) לחוק המעצרים קובע כי **"שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות..."**.

7. מעיון בחומר שהוגש לי עולה כי החשוד יצר, בשבועות שלאחר שחרורו ממעצר, קשר עם כמה מהמעורבים בתיק (סימנתי על גבי החומר שהוגש לי הודעות במ/1-במ/3), שוחח איתם אודות החקירה, ניסה לדלות מידע על החקירה ולהשפיע עליהם.

8. האם במעשיו אלה, שיש להם ביסוס עובדתי ברמה לכאורית כנדרש על פי הפסיקה (לסיכום הכללים החלים בעניין חילוט ערבויות ר' למשל בש"פ 6704/19 **בן שטרית נ' מדינת ישראל**), הפר החשוד את תנאי השחרור?

9. החלטת השחרור אסרה על החשוד ליצור קשר **"עם מי מן המעורבים הנוספים בפרשה על-פי רשימה שהיחידה החוקרת רשאית להמציא לחשוד ולבא כוחו"**.

לטענת החשוד לא הומצאה רשימה כזו ולכן לא הפר את התנאי. סבורני כי דין הטענה להידחות. ראשית, המצאת הרשימה היתה רשות ולא חובה. תנאי איסור יצירת הקשר עם מעורבים נכנס לתוקף מידי עם השחרור ללא תלות בשאלה האם נערכה רשימה כזו. שנית, בחקירתו מיום 13/12/21 נשאל החשוד על היכרותו וקשריו עם המעורבים הספציפיים איתם יצר קשר מאוחר יותר, כך שברור כי ידע היטב - גם מבלי שנערכה רשימה כלשהי - מיהם המעורבים שנאסר עליו לעמוד עימם בקשר. שלישית ועיקר, **תוכן** התקשורת עם המעורבים לא היה אקראי או תמים. הוא כלל התייחסויות מפורשות לחקירה ונסיונות לשיבושה ומכאן שניתן ליחס לחשוד מודעות לכך שמדובר במעורבים בפרשה שהוא מנוע מלשוחח עימם.

10. המבקשת טוענת שהופר גם התנאי הסטטוטורי האוסר על שיבוש החקירה. מקובל בפסיקה כי התנאים המנויים בסעיף 48(א) רישא לחוק המעצרים, שענינם ניהול תקין של ההליך, נכללים מאליהם בכל החלטה שיפוטית בדבר שחרור בערובה (ר' עניין **בן שטרית** הנ"ל וכו בש"פ 4348/99 **ארוך נ' מדינת ישראל**). עם זאת, בענייננו תנאי זה לא צוין מפורשות בהחלטתי ואף לא בכתב ההתחייבות הסרוק במערכת נט-המשפט, עליו חתם החשוד עובר לשחרורו. על כן, מטעמי זהירות, לא אקבע שגם תנאי זה הופר אך הדברים הם למעלה מן הצורך נוכח ההפרה של תנאי אי-יצירת הקשר עליה עמדתי בפסיקה הקודמת.

11. לאור העובדה שהופרו תנאי השחרור, ובאופן בוטה, תוך נסיונות לפגיעה בהליך החקירה, יש מקום למתן הסעד המבוקש. מטרת הפקדת הערובות היא להרתיע מפני הפרת תנאים ולאחר שהוכח לכאורה כי החשוד לא

הורתע - אין מנוס מחילוט ערבויות.

12. באשר לערבויות צד ג', נראה כי הערבים לא נטלו חלק בהפרת התנאים ולא יכלו למנוע אותה. אמנם בהתאם לדין עצם הפרת התנאים מקימה את חבות הערב, אולם נהוג שלא למצות את הדין עם הערבים וכך אף נתבקשתי על ידי המדינה בענייננו.

13. אשר על כן:

- א. מורה על חילוט הפקדון בסך 150,000 ₪ במלואו.
- ב. מורה על חילוט 50,000 ₪ מתוך הערבות העצמית.
- ג. מורה על חילוט 20,000 ₪ מכל אחת מערבויות צד ג' (ובסך הכל 40,000 ₪).
- ד. יתרת הסכומים ישמשו כערובה להבטחת מילוי תנאי השחרור בהמשך החקירה, מעתה ואילך.

ניתנה היום, י"ד אדר א' תשפ"ב, 15 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.